

MASTERPIECES V

25. III - 13. IV 2023.

Anja Arambašić · Obrad Češić · Bojan Dimić · Iva Dimitrijević · Ilija Dinčić · Nikola Đelošević

Isidora Jancić · Lena Jovanović · Jana Jovašević · Aleksandra Kovačević · Bojana Milašinović · Sofija Pavković

Teodora Pendić · Anja Petrović · Lola Petrović · Bojana Prodanović · Đorđe Radović

Aleksandar Smederevac · Veljko Stanojević · Zorana Stevanović · Jelena Vojvodić · Ksenija Vučićević

Projekat „Masterpieces“ održan je prvi put 2019. godine i od tada se realizuje jednom godišnje u Umetničkom prostoru U10. U okviru petog izdanja izložbe predstavljeni su radovi odabranih master studenata svih odseka Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu. Cilj izložbe je upoznavanje i povezivanje unutar umetničke scene radi integrisanja i uspostavljanja baze za buduće saradnje. Kao i u prethodnim izdanjima, projekat će se odvijati u neposrednoj saradnji i otvorenoj komunikaciji između master studenata FLU i kolektiva U10, a postavka će se realizovati kroz timski rad svih učesnika. U okviru izložbe „Masterpieces V“, svoje radove predstavice dvadeset i dvoje mladih umetnika i umetnica.

Tokom pete po redu izložbe „Masterpieces“ izdvajaju se brojne i raznorodne tematike, u kojima se ogledaju, između ostalog, i teme od suštinske važnosti za mlade stvaraoce danas. Noseći neuhvatljiv termin savremenosti, radovi komuniciraju o konstantnoj potrebi za razumevanjem: sebe, prolaznosti, socijalnih konstrukata, svakodnevnih predela, rodnih normativa, nasleđa, umetničkih načela itd. Skoro je bespredmetno pokušati ove teme i narative ukalupiti u jednu izložbu konceptom, međutim, čini se od značaja pokušaj mapiranja niti koje se prepliću kroz postavku. Prepoznavanjem ovih fenomena ne dolazi se samo do godišnjeg pregleda mlade savremene umetničke scene, već se otvara i prostor za razgovor o tome šta je važno mladima danas, gde se i kako njihova pažnja zadržava, i koje su tačno vrednosti vremena u kome živimo i stvaramo. Ovde i sada su termini koji večno beže, tu su na vidiku ali izvan domašaja. „Masterpieces“ je upravo poziv na ovaj vid prisutnosti, koji se neguje kroz prepoznavanje, kolaboraciju i podršku.

I Bojan Dimić

„@&#(um?“, ulje na platnu, 30 cm × 40 cm, 2022.

Imati hrabrosti da sebe predstaviš na potpuno subjektivan način, kroz slikarski medij, prava je ludost i čini me srećnim.

www.instagram.com/boki2stronk

II Iva Dimitrijević

„Kako nestati u potpunosti“, video animacija, 9", 2023.

Iva Dimitrijević se bavi slikom, crtežom i animacijom. Kroz svoj rad nastoji da prikaže intimne scene sebe i sebi bliskih ljudi. Subjekti su često sami sa sobom, u toku obavljanja rutinskih radnji koje se uglavnom odvijaju van javnosti, kao što su češljanje, brijanje, skraćivanje noktiju... Animacija „Kako nestati u potpunosti“ je svojevrsan autoportret, a sastoji se od četiri sekvence koje predstavljaju svakodnevne repetitivne radnje koje obavljamo bez mnogo razmišljanja – one predstavljaju rutinu. Sekvence otkrivaju fizičke manifestacije bola tih repetitivnih radnji, sa namerom da se otkrije emotivna ranjivost. Stavljanjem fokusa na takve momente stvara se osećaj invazije na privatnost, što rezultuje krvarenjem, koje se metaforički može protumačiti kao ogoljavanje pred posmatračem.

www.instagram.com/krokodof

III Zorana Stevanović

„Gas daj mi“, grupa skulptura-instalacija, promenljive dimenzije, 2022/23.

„To nije bela jahta, to nije bela jakna. Nije od belog zlata, to je od Beograda.“ Vlada Matović

Ovi radovi su predstava samo jedne polovine mog karaktera. Oni su nastali kao obeleživači odrastanja i života u određenoj sredini, tačnije, na Novom Beogradu. Prikazuju segment ličnosti koji se izrodio iz uticaja društvene sredine. Ti predmeti su mesta gde se autoportret spaja sa kolektivnim identitetima. Postoji potreba da se zabeleži koliko određeni fizički izgled i aksesoari utiču na našu percepciju o karakteru.

www.instagram.com/zorana.st

IV Aleksandra Kovačević

„310820“, ulje na platnu/kolaž, 183 cm × 115,5 cm, 2023.

Moj umetnički rad ima dva glavna aspekta: prvi je arhitektonski motiv u slici, za koji trenutno mislim da je najsvrsishodniji zbog precizne veze sa svojom funkcijom u stvarnom životu. Sa druge strane, postoji traganje za osećajem koji mi od samog početka nije u potpunosti jasan i definisan, već samo nagovešten, a koji pronalazim na kraju procesa. U radu, elementi arhitekture daju osećaj važnosti i postojanosti efemernim stanjima izazvanim trenutnim iskustvom određenih arhitektonskih prostora. Stoga, srž mog rada je traženje samo delimično zamislive primarne ideje. Delo je završeno onda kada se poznato i nepoznato stapaju u svojoj konačnoj vizuelnoj manifestaciji.

www.istagram.com/saska.kovacevic.395

V Isidora Jancić

„Trag“, duboka štampa, 8,8 cm × 13 cm, 2022.
„Bez naziva“, sveska-dnevnik, 12 cm × 12 cm × 2 cm, 2022/23.

Kao najčešći motivi u radu Isidore Jancić pojavljuju se stara, ruinirana arhitektonska zdanja koja pronalazi u svom okruženju: napušteni fabrički kompleksi iz prošlog veka, kao i prazni bazeni. Ovakve liminalne prostore stvorene od ljudske ruke pronalazimo potpuno napuštene i prepuštene zubu vremena. Samim tim, prvobitna uloga ovih zdanja zauvek je izgubljena, što je omogućilo protoku vremena da ih dovede do jednog sasvim novog stanja. Ova mesta umetnica sada doživljava kao male oaze spokoja usred haotičnog grada. Zbog toga u njima pronalazi utočište od brzine života koji kao reka teče konstantno gradskim ulicama, i smatra ih idealnim za introspekciju.

www.instagram.com/dorzzzzi

VI Aleksandar Smederevac

„Panteleimon's drop“, ulje na platnu, 170 cm × 150 cm, 2022.

U svojoj umetničkoj praksi, Aleksandar Smederevac se opredelio za slikarstvo, a od treće godine studija na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu kao glavni uzor koristi vizantijski ikonopis. Inspirisan mnogostrukim vizuelnim kvalitetima vizantijske umetnosti, on kroz sliku istražuje umetničke i likovne osobine vizantijske vizuelne kulture. Za njega, najznačajniji element jeste fragment, koji predstavlja osnovu spram koje gradi svoju slikarsku praksu. Fragment tako postaje seme iz kog niče nova slika, koji, kad se posadi, umnožava samog sebe, gradeći novu vizuelnu strukturu. Autor se takođe zanima i za pitanja autorstva i slikarskog predloška. Zbog bogatstva vizuelnog i fenomenološkog sadržaja, vizantijska vizuelna kultura predstavlja odličan poligon za razvijanje savremenog slikarskog jezika.

www.intagram.com/loopeggio

VII Nikola Đelošević

„Bašta ljubavi“, tuš na papiru, 16 × 80 cm × 60 cm, 2023.

U pregršt mogućnosti koje su nam predstavljene, cveće u vazi je naš najveći domet. Uzimajući elemente iz otvorenih prostora koji nalikuju slobodi, selektujemo ih po svom ukusu i prenosimo u kontekst nama poznat, skoro siguran. Sloboda na kašičicu, za toliko smo sposobni. Okružujemo se malim slobodama da bi održali krhki osećaj kontrole i sigurnosti. Ako svako od nas predstavlja skup pažljivo odabranih cvetova, kupljenih i tansponovanih u naš dom ubeđenja, da li smo sposobni da zamislimo neobuzdanu prirodu iz koje su potekli? Napravili smo vrtove koji su postali prelepe tamnice. Umiruće cveće sa kratkim rokom trajanja i onda kupimo novo. Taman toliko da se ne uplašimo.

www.instagram.com/djelosevicnikola

VIII Anja Petrović

„wer2“, filcana vuna, 17 cm × 15 cm, 2023.
„oo3il“, sito štampa, 40 cm × 33 cm, 2022.
„oo2“, sito štampa, 58 cm × 41 cm, 2023.
„w12“, filcana vuna, 40 cm × 14 cm, 2023.
„919“, sito štampa, 54 cm × 46 cm, 2022.

www.instagram.com/pendic.teodora.art

XIV Ksenija Vučićević

„A Loop of Flowers“, grafitna olovka na papiru, 84 cm × 119 cm, 2022.

Ksenija Vučićević se u svojoj umetničkoj praksi bavi predstavljanjem određenog trenutka u vremenu, pitanjem prolaznosti, te i samim odnosom prošlosti i sadašnjosti – kako prikazujući određene scene iz prošlosti sopstvenog privatnog života kroz sočivo sadašnjosti, tako i kroz prikaze svakodnevnih predmeta i situacija. Njeni radovi često izazivaju osećaj melanholiije i izolovanosti, ali koliko god bili personalizovani, postavljeni su tako da svako može da ih doživi na svoj način. Kontrast je predstavljen kako u postavci samih kompozicija, tako i u upotrebi apstrakcije i konkretnosti detalja, kao i svetlosti i senke.

www.instagram.com/jaiksen

XV Lena Jovanović

„Bez značenja“, mermer sa intervencijom (karmin), 34 cm × 24 cm × 8 cm, 2023.

„Nije li moj problem u tome što nisam definisao svoj šah, što nisam igru pretvorio u sistem, što nisam prilaz šahu pretočio u filozofiju, nego sam svaku partiju i svaki turnir igrao iz početka, kao da šah od mene počinje?“

Ivan Ivanović, „Niški gambit“

www.instagram.com/lena.lenajovanovic

XVI Sofija Pavković

„Čuvaj se pogleda lovca“, olovka u boji i pigment na papiru, 300 cm × 150 cm, 2023.

Radovi nastaju kao potreba da se učestali motivi koje umetnica sanja zapišu, sistematizuju i protumače. Oni su inicijalno zabeleženi u dnevniku snova („Dnevnik noćnog vida“), a nastavljaju se na radovima većeg formata. Značajna tema ovih dela jeste samospoznaja, kao jedan od najtežih, a ipak primarnih koraka u razvoju identiteta umetnice. Takođe, promišljanje o pojedinačnim simbolima i elementima koji se ponavljaju u snovima i u radovima dovodi do postavljanja pitanja o individualnosti iskustva koje imamo ponaosob, ali i onima koja univerzalno doživljavamo kao kolektiv. Do koje mere smo različiti i na koji način se ono što opažamo i osećamo povezuje u jedan splet motiva koje svi prepoznamo kao nešto što smo već doživeli i sanjali? Sem toga, koliko je moguće osloniti se na sopstvenu moć pamćenja prilikom prepoznavanja i ponavljanja snova na papiru? Radovi su rađeni kombinovanjem pigmenta, fiksativa i olovke u boji na papiru u maniru koji oponaša maglovitu i nepostojanu prirodu snova.

www.instagram.com/spavkovic

XVII Jana Jovašević

„Šta god da se napravi, biće kurac“, participativni performans, 2023.

„Seksualnost se doživljava i iskazuje kroz misli, maštanja, želje, vjerovanja, stavove, vrijednosti, aktivnosti, praksu, uloge i odnose sa drugima. Osim nas samih, našu seksualnost oblikuju odnosi u društvu, zdravstveni i ekonomski sistem, sudstvo, obrazovni sistem i, konačno, odnosi među rodovima. Upravo zbog njenog izuzetnog značaja za društvo i individu, od najranijih pa sve do današnjih dana različite strukture moći nastoje kontrolisati ljudsku seksualnost i njome manipulirati.“ (UVOD U SEKSUALNOST, Projekat “Seksualno i reproduktivno zdravlje – Znanje pobjeđuje tabue“, na: <https://allaboutsexeducation.com/uvod-u-seksualnost/>, pristupljeno 21.3.2023.)

Jana Jovašević se u svojoj umetničkoj praksi opredelila za vajarstvo, ali voli da kreira kroz različite medije. Koristi različite materijale da neprekidno širi i evolira svoj stvaralački opus koji uključuje skulpture, crteže, digitane printove i instalacije. Neke od tema koje adresira su pojmovi telesnosti, čulnosti, putenosti, zadovoljstva, cenzure i seksualnosti. Pitanje simboličke vrednosti zarobljene u predmetu, banalizovanje, hiperseksualizacija i autoaproprijacija heteronormativnog ponašanja su takođe jedne od glavnih tema u njenom stvaralaštvu.

www.instagram.com/jovas_evic

XVIII Ilija Dinčić

„Crveno“, ulje na platnu, 50 cm × 65 cm, 2022.

Ilija Dinčić istražuje ideju efemernih objekata. Kroz predstavu strašila, aludira na materijalnost ljudske prirode. Nešto stvoreno da oponaša ljudsko. Prazni prostori i odbačene stvari. Specifični elementi ili odeća koju više niko ne nosi. Srdačne ili odbojne figure u formi krsta sa statičnim kompozicijama. Ponekad više očigledan nego apstraktan, njegov rad ispituje granice identiteta i anonimnosti. Na njega utiču simbolika, religija, popularna kultura, književnost i film. Bavi se slikarstvom, grafikom i instalacijom.

www.instagram.com/i.dinch

XIX Đorđe Radović

„Selektor“, ulje na platnu, 60 cm × 80 cm, 2023.
„Memorija“, crtež na digitalnom printu, 60 cm × 80 cm, 2023.

Polazišna tačka za radove su zabeleške iz prošlosti, bilo da se radi o fotografijama iz porodične arhive autora, koje su uzete kao metafora za nepotpune informacije o ličnoj istoriji, ili o fotografijama koje je autor sam pravio i koristio da evociraju selektovana sećanja. Autor paralelno razvija radove u kojima, sa jedne strane, u dugotrajnom procesu dodaje nove elemente koji prikazuju postupak buđenja zaboravljenih uspomena, a sa druge, u potrebi da potisne određena sećanja, on kreće od fragmentarnih kompozicija koje zatvaraju asocijativne puteve ka prošlosti, istovremeno ističući neke njihove strane, koje želi da prikaže u svom radu. Fotografija nepoznate žene u šaljivom gestu pokrivanja lica rukama transponuje se stilizovanim crtežom u kontekst čuvanja od zaborava, srodno prikazu Bogorodice sa Hristom koji je, uprkos digitalnom izbeljenju, i dalje jasan zbog svog dugotrajnog istorijskog prikazivanja.

www.instagram.com/djole.art_

XX Veljko Stanojević

„mikrokozam“, trokanalna video instalacija, 3'30", 2'30", 1'15", 2022.

Videi gradskog saobraćaja iz ptičije perspektive podsećaju na biološke strukture kretanja. Kretanja kao što su strujanje krvnih zrnaca, elektrona u atomu, biljke dok uzimaju hranljive materije iz zemlje itd. Ovo poređenje ukazuje na naš mikro udeo u većem makro sistemu funkcionisanja stvari, kao i na minimalnu važnost individualnosti iz ovakve perspektive.

www.instagram.com/vs_vljk

XXI Obrad Češić

„Uncanny Valley“, lutka i fotografija, dimenzije promenljive, 140 cm × 90 cm, 2022.

Osim serije lutaka postavljenih u javne prostore, ovaj rad sadrži video i crno bele fotografije na kojima se nalaze otuđena, obezglavljena i neidentifikovana tela. Lutke realnih ljudskih dimenzija napravljene od žice, koflina i tekstila asociiraju na bezizlasnost naizgled nepoznatih pojedinaca u savremenom beogradskom pejzažu. Verodostojnost fotografisanih lutaka i njihova sličnost realnim, opipljivim ljudima otvara prostor za osećaj „sablanske doline“ (uncanny valley); odnosno, figure svojom prepoznatljivošću izazivaju osećaj nelagodnosti kod posmatrača. One služe kao opservacije scena iz svakodnevnog gradskog života u kome vreme marginalizovanih ličnosti društva biva skrajnuto i ignorisano. Serija ispituje i stvaranje skulptorskih dela od materijala poput tekstila koji su u hijerarhiji umetnosti često bili marginalizovani od strane kanona istorije umetnosti.

www.obradcesic.online

XXII Bojana Prodanović

„Autoportret iz dve hiljade i neke“, reljef od papira/origami, 85,5 cm × 40,5 cm, u toku

Vaspitanje dece usmereno je ka njihovom što bržem infiltriranju u svet odraslih, pri čemu se često odbacuje i zanemaruje osnovna ljudska potreba – igra. Svakodnevna izloženost stresu postaje neraskidiva nit koja se doživotno proteže, bez jasnog početka. Dosezanje mira postaje obaveza i moranje, odnosno samo još jedan izvor stresa. Cilj igre jeste pravljenje predaha u svakodnevnom razmišljanju, i fokusiranje na igru i apstraktne ideje radi postizanja balansa i unutrašnjeg spokoja. Otvorene forme reljefa čine da on nikada ne poprima svoj finalni izgled. Inspirisan je umetničnim sopstvenim dečijim crtežima i ličnim sećanjima, i deo je igre koja nikada ne prestaje, koja kao takva nema konačan kraj.

www.instagram.com/color__on

Stručna pomoć pri uređivanju tekstova: kustoskinje i istoričarke umetnosti Bojana Jovanović i Mina Radovanović